

VAN DWARSGAT NAAR ELIM

BIJBELSE OASE IN HET DRENTSE VEENLAND

©Albert Metselaar, 2015 albertmetselaar@home.nl

De naam 'Elim' is afkomstig uit de bijbel. Letterlijk betekent de naam "grote bomen". We vinden de naam in de boeken Exodus (15:27) en Numeri (33:9), waar dan wordt gesproken van een oase met twaalf waterbronnen en zeventig palmbomen. Voor het volk Israël, dat was ontsnapt aan de slavernij in Egypte, was Elim op hun weg door de woestijn een plaats om bij te komen. Om op kracht te komen, om daarna weer verder te kunnen trekken. Wereldwijd is de naam talloze malen hergebruikt. In Nederland zijn er diverse christelijke gemeenten, dorpshuizen en andere ontmoetingsplaatsen waar de naam in leven wordt gehouden. Zo ook in Drenthe, in de gemeente Hogeveen. Hollandscheveld Zuid-Oost, oftewel het Dwarsgat werd Elim. Hoe is dat zo gelopen?

De Dorpsstraat, het gedempte Dwarsgat. Een Dwarsgat is een wijk, die haaks is gegraven op een 'gewone' wijk, en meerdere wijken met elkaar verbindt. Beide elementen uit de naam, het 'dwars' en het 'gat', roepen zoveel onplezierige associaties op, dat het geen goede naam is om geld mee te werven. We kunnen "Elim" dan ook zien als een Christelijke pr-stunt.

Elim
gem. Hoogeveen

Welkom!

ZONE

30

Ds. Kooiman uit Hollandscheveld had geen gemakkelijke taak gekregen, toen hij als voorzitter van de Commissie tot Kerkstichting de gelden probeerde te werven, om die kerk mogelijk te maken. In 1912 werkte hij aan een folder, om landelijk uiteen te kunnen zetten waarom men die kerkstichting zou moeten steunen. De hoofdtekst van die folder miste de gangbare naam van het gebied: het Dwarsgat. Er werd consequent in gesproken over "Elim". Het beeld van de oase werd doorgetrokken naar een geestelijke woestijn, waarin lang niets was, en de jaren daarvoor uiteindelijk het zaad van het geloof was gezaaid. Dat begon wortel te schieten en vruchten te dragen. Met een citaat uit het bijbelboek Jesaja (35:1) zei Kooiman: de woestijn zal bloeien als een roos. Ds. Kooiman schreef er ook bij wie de naam "Elim" had voorgesteld. Dat was ds. Boersma, een van zijn voorgangers in Hollandscheveld.

Na de hoofdtekst van de folder werden teksten toegevoegd van ondersteunende instanties en personen. Die noemden soms wel het Dwarsgat. De folder zelf is afgewerkt in 1913, maar de ondersteunende citaten hebben data van derden, die al in 1912 de naam gebruikten. Vandaar dat het zeker is dat de naam ouder is dan de uiteindelijke versie van de folder. Zowel ds. Buiskool uit Hoozevee als ds. Knottnerus van Zuidwolde gebruikten de datum 7 november 1912 voor hun reactie, en gebruikten de nieuwe naam "Elim" in hun tekst. Dat wijst erop dat kort daarvoor de eerste versie van de folder bij hen is binnengekomen, met de vraag die kerkstichting te ondersteunen. We kunnen dan ook gerust ervan uit gaan dat de naam "Elim" bij de initiatiefnemers van de nieuwe kerk is opgeborreld en verspreid onder de belanghebbenden in het najaar van 1912.

Ds. Barbas, in Hollandscheveld in de jaren 1881-1887, gebruikte de naam ook in zijn tekst, naast die van Dwarsgat. Hij schreef zijn tekst op 4 juni 1913. Het briefje van ds. Barbas is bewaard gebleven. De P.S. erbij is niet opgenomen. Hij vond de naam 'Elim' helemaal niets. Hij zei: *"Over de naam Elim vraagt hij mijn oordeel niet – daarover behoeft ik mij dus niet uit te spreken. Toch – mag ik 't U zeggen? – dacht ik zo: deze naam schijnt mij meer geëigend voor een plek of lokaal dan voor een zeker nogal uitgebreid terrein met hier en daar een eenzame hut. Bij deze stichting gaat het immers in de eerste plaats niet erom dat de nieuwe kerkelijke gemeente aan buitenstaanders lavenis en bescherming zal bieden, doel is: het eigen volk in de getrokken kring te consolideren en te sterken. De plaatsnaam of gemeentenaam ware misschien een meer juiste te vinden geweest. Houd u verzekert dat bemoeizucht in deze mij vreemd is"*. Dat laatste kan wel waar zijn, maar het oordeel van ds. Barbas was ook duidelijk: kies een andere naam, Elim is een oase in een woestijn en niet die woestijn zelf, die ik nog van vroeger ken. Dat bezwaar zat diep. In een later briefje kwam hij er nog op terug.

De naam 'Elim' werd aanvankelijk alleen gebruikt in kerkelijke kringen. Ds. Kooiman bleef hem gebruiken in zijn contacten met het Provinciaal Kerkbestuur van Drenthe en andere kerkelijke organen. Op 19 december 1914 werd de naam voor het eerst vermeld bij de preekbeurten in de Hoozeveensche Courant. Hulprediker ds. Dekker liet vanaf die editie wekelijks daarin de kerkdiensten opnemen in de gemeenschap 'Dwarsgat (Elim)'. Daarmee werd de naam ook buiten de kerkelijke kringen om bekend gemaakt en zodanig gepromoot, dat als vanzelfsprekend bij 'Elim' aan

het Dwarsgat werd gedacht. De toenmalige kerkdiensten werden gehouden in de school. Die school was gebouwd door de schoolvereniging 'Het Mosterdzaad' en werd vanaf dat moment gebruikt om met kerkdiensten de vorming van een nieuwe Hervormde Gemeente voor te bereiden. De schoolvereniging 'Het Mosterdzaad' meldde voor het eerst de naam 'Elim' in de notulen van maart 1915. Dat was dezelfde maand dat ds. Dekker in het bestuur werd gekozen. Hij leidde ook de oprichtingsvergadering van de nieuwe schoolvereniging 'Elim', die de school aan het Dwarsgat van 'Het Mosterdzaad' zou overnemen. Het houdt tevens in dat we ds. Dekker kunnen zien als de grote promotor van de naam, aan het Dwarsgat zelf.

In 1915 was er een kerkelijke gemeente in wording, die luisterde naar de naam 'Elim', aan wat officieel nog steeds Dwarsgat of Dwarsgat Carstenswijk heette. Dat laatste om de vele dwarsgaten in de velden uit elkaar te houden. Van een streek of een dorp Elim was nog geen sprake. Voor veel bewoners van het gebied was 'Elim' inmiddels zo'n begrip geworden, dat ze het ook als nieuwe naam voor hun streek zagen. Zozeer sprak de naam aan, dat het bestuur van de 'Vereniging Het Dwarsgat' (Plaatselijk Belang) zonder het te bespreken in een ledenvergadering oppakten in een brief aan de gemeente Hoogeveen. Dat was op het moment dat men daar helemaal juichend was over een gift van f 30.000,- gulden voor de nieuwe kerk. Feitelijk kreeg men niet het geld, maar kreeg men een kerk in natura. Hoe dan ook, het was een vorstelijke gift, temeer daar meteen ook het verhaal ging dat het geld van het Koninklijk Huis afkomstig was. Dat laatste is niet hard te maken, want de gever of geefster heeft volledig anoniem geld geschonken aan de landelijke Nederlandse Hervormde Kerk, niet specifiek aan Elim. De landelijke kerk bepaalde dat er een kerk van gebouwd zou worden in wat we nu kennen als Elim. Het bestuur van de Vereniging 'Het Dwarsgat' schreef daarop::

Hollandscheveld 6 augustus 1915

Aan de Raad der Gemeente Hoogeveen

Edelachtbare Heren,

Namens de Vereniging 'Het Dwarsgat' te Hollandscheveld komen ondergetekenden tot Uw geacht college met het volgende verzoek.

Het zal U niet onbekend zijn, dat door een vorstelijke gift van 30.000 gulden aan de nieuw te stichten Nederlandse Hervormde Gemeente alhier de mogelijkheid is geopend spoedig een eigen kerkgebouw met pastorie te bezitten. Binnen betrekkelijk korte tijd zullen deze gebouwen hier aan het Dwarsgat verrijzen en is dus in onze Gemeente een nieuw Kerkdorp gesticht.

Ons verzoek aan U is nu, dat door Uw geacht college een besluit genomen worde, een gedeelte van Hollandscheveld tot een zelfstandig Kerkdorp te verklaren en aan dit gedeelte een nieuwe naam te geven, welke dan de officieel geldende is. Wij zouden U willen voorstellen de naam 'Elim' te kiezen, omdat die reeds enigszins gangbaar is, kort en van schone betekenis. Wij doen dit verzoek, omdat hier aan het Dwarsgat vrij zeker het centrum wordt gevormd van een afzonderlijk dorpsleven, wat wij gaarne wensen en door een

officiële benaming en begrenzing zeker wordt gevorderd. Wat de begrenzing aangaat zou het wellicht aanbeveling verdienen deze te doen samenvallen met de grenzen van het tegenwoordige stembedistrict Dwarsgat. Dit was althans een gemakkelijke oplossing. Met het oog op de Kerkelijke benaming der nieuwe gemeente in het laatst van deze maand, zouden we deze zaak reeds gaarne behandeld zien in de zitting van 7 september a.s. en we hopen en vertrouwen, dat in dien de mogelijkheid bestaat, uw college in deze ons ter wille zal willen zijn.

Beleefd bevelen wij deze zaak in uwe welwillende aandacht aan en verblijven met Hoogachting.

**Namens de Vereniging Het Dwarsgat
Het Bestuur**

**Hk. Guichelaar voorzitter
H. Zondervan secretaris**

De aanbesteding van de nieuwe kerk werd breed door het noorden van het land verspreid in het Nieuwsblad van het Noorden van maandag 30 augustus 1915. Vooruitlopend op de uitspraak van de gemeenteraad werd het nieuwe dorp al 'Elim' genoemd. We lezen: "*Onder architectuur van de heer Bijleveld te Amsterdam, had zaterdag de aanbesteding plaats voor de bouw van een kerkgebouw met pastorie voor de Nederlandse Hervormde Gemeente te Elim, gemeente Hoogeveen. Laagste O. Numan te Assen met f 36.850,-.*"

Het College van B & W van Hoogeveen had minder haast dan Guichelaar en Zondervan. Pas op de 21^e september werd een voorstel van burgemeester Lodder verder uitgewerkt door B & W. De burgemeester was blijkbaar slecht voorbereid. De leden van de gemeenteraad kregen op hun vergadering van 21 oktober 1915 het volgende voorstel te bespreken, samen met de ingezonden brief:

"Mijne Heren, De Vereniging 'Het Dwarsgat' verzoekt bij nevensgaand adres een gedeelte van het Hollandscheveld, waar zich een zelfstandige kerkelijke gemeente heeft gevestigd, de naam te geven van 'Elim'. Aangezien wij hier te doen hebben met een louter kerkelijke indeling der gemeente, waarmee de burgerlijke gemeente zich niet heeft in te laten, hebben wij de eer U voor te stellen, U van het geven van een naam aan deze kerkelijke gemeente te onthouden, Hoogeveen, de 21^e september 1915, Burgemeester en Wethouders".

Kerk en staat waren gescheiden, maar daar ging het helemaal niet om. De briefschrijvers vroegen niet om een naam voor een kerkelijke gemeente. Had B & W dan niet in de gaten wat er speelde in de velden, of was het een gezocht motief om de naamgeving af te wijzen? 'Het' Hollandsche Veld bestond al lang niet meer. In het uitgestrekte veld was een nieuwe kern ontstaan, met de eerste winkels, school, een vereniging voor het behartigen van plaatselijke belangen, een kerk, kortom, wat had je nog meer nodig om van een dorp te spreken? En daar ging het de briefschrijvers om. Het 'louter kerkelijke indeling' van B & W geeft vooral het onbegrip aan. Dat leken zich ook de heren Robaard, Van der Wal, Kikkert en Bruins Slot uit de

Raad van de gemeente Hoogeveen te realiseren. Die voelden wel voor naamsverandering, temeer daar er dan wat duidelijkheid verkregen kon worden, over al die verwarrende dwarsgaten. Al die wijken daar in de velden waren voor buitenstaanders nauwelijks uit elkaar te houden. Er was zelfs al eens sprake van geweest om alle wijken voor het gemak maar te nummeren, en de namen te laten vervallen, zo zei men. Als een deel van de velden een eigen, duidelijke benaming zou kunnen krijgen, moest men daar toch vóór zijn? De voorstanders van naamsverandering begrepen duidelijk wel dat het om meer ging dan een kerkelijke gemeente. B & W bleven vasthouden aan het ingenomen standpunt. Toen de betekenis van de naam 'Elim' aan de orde kwam, moest burgemeester Lodder aangeven dat hij dit niet wist. Het werd hem even snel uitgelegd. Daarop maakte de burgemeester de opmerking dat zo'n naam beter aan een gebouw of een huis gegeven kon worden en voor een dorp totaal ongeschikt was. Er moest over gestemd worden. Het grootste deel van de raad steunde B & W. De eigen identiteit van de samenleving rond het Dwarsgat werd (nog) niet erkend en de burgemeester zal bij de kerkelijke Hoogeveeners een paar flinke strafpunten hebben opgelopen. En niet alleen bij de kerkelijken.....

In de Hoogeveensche Courant verscheen op 6 november 1915 een open brief van Hendrik Guichelaar en meester Zondervan. Het was een krachtig protest, waaruit hun grote verontwaardiging bleek. Nooit hadden ze een naam voor een kerkelijke gemeente gevraagd! Hoe kon de burgemeester dat ooit menen, en 'Elim' was volledig ongeschikt voor een gebouw: in de bijbel was het duidelijk een streek. Er werd nogmaals benadrukt dat 'Dwarsgat' voor hun streek geen goede, maar juist een uiterst slechte naam was, temeer daar het idee gewekt werd dat men met één stukje vaart te doen had, in plaats van met een uitgebreide gemeenschap. Daardoor was het moeilijk om voorzieningen in hun streek te krijgen. Alle frustraties naar de gemeente toe werden gespuid. Ook die over de 'grote weg', wat later de Carstensdijk zou worden. Daar kwam maar geen schot in. Guichelaar en Zondervan eindigden met hoe de burgemeester volgens hen over hun Elim dacht: *"De mensen in de buitenstreken moeten zich maar zien te redden. Daarmee behoeft niet veel rekening te worden gehouden, behalve natuurlijk als het op betalen aankomt. Ze zijn goed genoeg om in 't ootje genomen te worden. De lezer oordele echter aan welke kant de domheid schuilt"*. Op deze open brief kwam als reactie een open brief van de burgemeester, gevolgd door nog weer een open brief van Guichelaar en Zondervan. Het naamprobleem werd ermee niet opgelost. Het werd wel helder dat er een grote kloof zat tussen het bestuur aan de Hoofdstraat en de gemeenschap aan het Dwarsgat.

De Eerste Wereldoorlog, werkloosheid, een brandspuit, de Carstensdijk, belichting en nog zoveel meer zaken hadden de aandacht, in de jaren daarna. De bevolking van Elim bleef zichzelf 'Elim' noemen, en de gemeente bleef 'Dwarsgat' volhouden, en niets werd hieromtrent geregeld. Tussentijd werd in 1919 'Huize Elim' op de kop van het Dwarsgat gebouwd. Er had daar al eerder een woning gestaan, zonder die naam. We begrijpen nu dus ook waarom de naam op het nieuw pand is gekomen. De bouwer wilde aangeven dat dit toch echt 'Elim' was en niet het Dwarsgat. Als dan de gemeente dit niet wilde bevestigen, dan moest het maar groot op een huis, zodat iedereen kon zien dat hij in Elim was. Het was voor die dagen een imposante

boerderij, modern voor zijn tijd, en daarmee van zichzelf al opvallend gebouw, nog los van de witte muren. De opdrachtgever en eerste bewoner was Hilbrand Wiersema (1874-1920), afkomstig uit Leens. Een van de Groninger boeren die het nieuwe land van de veenkoloniën uitprobeerden. Nieuwlande kende er nog veel meer. Hij heeft er maar kort plezier van gehad. Hij overleed op 31 augustus 1920. We vinden zijn graf bij het baarhuisje op de begraafplaats van Hollandscheveld.

Op 6 januari 1923 besloot de 'Vereeniging Het Dwarsgat' opnieuw een verzoek in te dienen om het dorp 'Elim' te dopen. Meester Zondervan las op de 12^e januari een brief voor, waarin de motivatie voor naamsverandering sterk naar voren werd gebracht. Sterker dan in 1915. De vergadering keurde de brief goed en hij werd verzonden. De directe aanleiding was de komst van een eigen begraafplaats. Dat hield voor de gemeente Hoogeveen in dat er een concrete keus moest worden gemaakt, wie daar wel en wie daar niet als vanzelfsprekend begraven kon worden. Dat had men ook al moeten doen toen er een stembus geplaatst werd aan het Dwarsgat. Het kiesdistrict heette vanaf dat moment ook 'Dwarsgat', waarmee men eigenlijk al aangaf als gemeente dat dit 'Dwarsgat' meer was dan een dwarsgat, anders hoefde er geen stembureau te zijn. Opnieuw grenzen stellen als gemeente, dan zou het een logisch moment kunnen zijn om ook de benaming aan te passen, en daarmee de eigen identiteit te erkennen. De brief zag er als volgt uit:

Aan de Raad der Gemeente Hoogeveen

Edelachtbare Heren,

In opdracht van de Zaterdag 6 januari jl. gehouden ledenvergadering van de Vereniging 'Het Dwarsgat' te Hollandscheveld (Elim) komt het Bestuur dezer Vereniging tot U met het verzoek om aan het deel der burgerlijke gemeente, dat bekend staat onder de naam 'Elim', Hollandscheveld-Zuidoost' of 'Dwarsgat' één zelfstandige naam te geven, en wel de naam Elim. Het willekeurige gebruik der verschillende benamingen sticht verwarring, waaraan alleen door officiële benaming of naamgeving een einde kan komen.

Feit is, dat er in het zuidoostelijke deel der burgerlijke gemeente een kring is ontstaan met het 'Dwarsgat' als middelpunt, welke door de loop der tijden los is geworden van Hollandscheveld. Aan het Dwarsgat is de zetel van verschillende verenigingen, zoals Coöperatieve Boerenleenbank, Coöperatieve Landbouwwerking, Arbeidersvereniging, Begraafenisvereniging, Vereniging 'Het Dwarsgat', Schoolvereniging, enz. de vergaderingen worden aan het Dwarsgat gehouden. Daar staat de school waarheen de inwoners hun kinderen zenden. Daar staat de Kerk, waar de tot de Nederlandse Hervormde Gemeente behorenden des Zondags opgaan. Genoeg om U te doen inzien, dat zich hier een afzonderlijke kring gevormd heeft met Dwarsgat als middelpunt, een afzonderlijk dorpken.

Algemeen is hier het verlangen, dat ons dorp een officiële naam ontvangt. Dat is voor de verdere ontwikkeling der streek mede van het hoogste gewicht.

Een andere reden om op deze aan te dringen, en die er voor pleit ons verzoek in te willigen, is de wanorde, die er bestaat in de huisnummering alhier. Door

vele aanbouw van nieuwe woningen zijn er heel veel, die een zelfde nummer hebben als de naast bijzijnde, alleen door toevoeging van a.b.c., of zelfs aa. bb. Van elkaar te onderscheiden. Bij de laatste volkstelling is wel gebleken, dat er nodig reorganisatie moet komen, toen de tellers soms naar huizen werden gestuurd, die stonden midden in de streek van andere tellers. Bij de laatste stemming was er met de indeling der kiezers alweer verwarring toen mensen van hier naar Zuideropgaande moesten en mensen van achter de Kerkhoflaan naar hier. En de toestand wordt door aanbouw voortdurend erger. Wordt ons verzoek ingewilligd, dan kan er een nieuwe wijk geschapen worden, die Elim omvat en alles hier opnieuw genummerd. Tenslotte wijzen wij er op, dat het met het oog op het kerkhof en de ter aardestelling van lijken gewenst is, dat er een grenslijn getrokken wordt tussen het kerkhof te Elim en dat te Hollandscheveld. Natuurlijk juichen we het ten zeerste toe, dat de bedoeling van het Bestuur der Gemeente is, zoveel mogelijk vrijheid van keuze te maken, wat ook door de omstandigheden wordt gevorderd. Gelegenheid om elders begraven te worden bestaat trouwens toch wel. Doch het kan voor de toekomst slechts wenselijk zijn, dat er een grens gesteld wordt en een vaste regel, opdat ook deze zaak in gewenste banen geleid worde. Begrafenis te Hollandscheveld moet in de toekomst uitzondering worden, waarvoor dan speciale redenen bestaan. Er is per slot van rekening onderscheid in het laten van de nodige vrijheid en het bevorderen van anarchie en wanorde. Wanneer aan dit deel der gemeente een eigen naam wordt gegeven en dit deel nauwkeurig begrensd wordt, zal dit er toe bijdragen, dat er op het gebied van begraven als vanzelf een geregelde toestand ontstaat.

Al deze redenen pleiten er voor, dat U ons verzoek ingewilligt. Wat de naam als zodanig betreft, de naam 'Hollandscheveld-Zuidoost' wekt verwarring met Hollandscheveld en is overigens veel te lang; de naam 'Dwarsgat' dekt niet wat er mee bedoeld wordt. De naam 'Elim' is kort en reeds ingeburgerd.

Wij hopen ten zeerste op een gunstige beschikking en verwachten met belangstelling enig antwoord.

Als grenzen zouden we wenselijk achten:

Noordgrens: Oostopgaande (noordkant) tot het nieuwe fietspad, daarlangs zuidwaarts tot Schutswijk, dan langs Schutswijk tot Zuideropgaande.

Westgrens: Zuideropgaande (westkant). Overigens Gemeentegrens.

Elim 13 januari 1923

H.T. Klijnstra voorzitter
H. Zondervan secretaris

De brief werd al behandeld in de vergadering van de raad van 1 februari 1923. Zonder veel discussie besloot de raad om het zuidoostelijke deel van de gemeente voortaan 'Elim' te noemen. Blijkbaar was men er al zo aan gewend, dat die naam daar in gebruik was, dat het eigenlijk al vanzelfsprekend was geworden. Advertenties en nieuwsberichtjes in de kranten, in de gewone dagelijkse omgang, overal kwam men de naam tegen. Alleen de gemeente liep nog achter. Na de vaststelling van de naam werd het volgende briefje naar 'Het Dwarsgat' gestuurd: *"In antwoord*

op uw adres van 13 januari jl. delen wij U mede dat de Raad dezer gemeente in zijn zitting van 1 dezer gunstig heeft geschikt op uw verzoek om aan Hollandscheveld Zuid-Oost de naam 'Elim' te geven. Door ons zal nader de juiste begrenzing van Elim worden vastgesteld". Het briefje was ondertekend door de burgemeester en de gemeentesecretaris. Nadien zweefde de gemeente in alle talen. Burgemeester Lodder vertrok, burgemeester Bouma kwam.

Een jaar later, in een brief van 11 februari 1924, kwam de Vereniging Het Dwarsgat er op terug. Er kwamen in die brief diverse zaken aan de orde, maar we lezen ook: *"Er is geruime tijd geleden door de Raad der Gemeente een besluit genomen om het Z.O. deel der gemeente de naam van Elim te schenken. Bepaald werd toen dat later de grenzen van het nieuwe dorp Elim zouden worden vastgesteld en een nieuwe nummering der woningen (een zeer dringende eis) zou worden ter hand genomen. Van dit laatste is wat de afbakening der grenzen betreft nooit iets vernomen, terwijl de nieuwe nummering onlangs in de Raad ter sprake is gebracht. Waar deze beide zaken elkaar nauw raken en de nieuwe naam, zonder nadere begrenzing niets betekent, verzoeken wij U (...) zeer beleefd, dat ten spoedigste de grenzen van Elim worden vastgesteld, zodat een ieder weten kan wat nu eigenlijk onder het dorp Elim begrepen wordt".*

Er moesten dringend nieuwe huisnummers worden gegeven, Dat besefte ook de gemeenteraad. In de vergadering van de raad van 1 mei 1924 werd het naamgevingsproces afgerond. In het Hollandsche Veld hielden de woningen nummers met een E ervoor. Er werd op de zuidoosthoek ervan een nieuwe wijk gecreëerd, Wijk H, dat identiek zou zijn aan het dorp Elim, wat op zijn beurt identiek was aan het 9^e stembedict van de gemeente, zoals dat was vastgesteld in de vergadering van de raad van 22 december 1919. Daarmee trok men als raad eigen grenzen, anders dan voorgesteld door de Vereniging Het Dwarsgat, en ook niet samenvallend met de kerkelijke gemeente Elim. Het gevolg was in ieder geval dat op 1 mei 1924 het nieuwe dorp Elim formeel was geboren. Een naam met een begrenzing.

De enige die nog enige jaren achterbleef, was de Vereniging Het Dwarsgat zelf. In 1935 werd opnieuw koninklijke goedkeuring van de vereniging aangevraagd. De statuten werden geheel herzien, aangevuld en verbeterd. Vanaf de vergadering van 11 maart 1935 noemde Plaatselijk Belang Elim zich 'Vereniging voor Plaatselijke Belangen Elim'. Deze vereniging zorgde er in 1938 voor dat er aan weerszijden van het dorp ANWB-borden werden geplaatst, waardoor men met grote letters op Elim attent werd gemaakt. Tegelijkertijd moeten we constateren dat het nog lang zou duren voor de naam 'Dwarsgat' helemaal was weggesleten, in het taalgebruik van de Hoogeveeners en de veldelingen. Elim was namelijk groot. Waar moest je zijn? O, aan het Dwarsgat? Dat Dwarsgat bleef Dwarsgat, ook toen het Dwarsgat al was gedempt en omgedoopt tot Dorpsstraat. Het zat zo in de geest gesleten, dat de generatie die het volop kende er niet meer van af kwam. Of men nu wilde of niet.

**Tweemaal 'Huize Elim', op de kop van het Dwarsgat, nu de Dorpsstraat.
Onderaan zien we voor de woning Frikke Norg, vrouw en kinderen,
toenmalige bewoners.**

